

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 9 marca 1956 r.

Nr 19

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

256 — nr 59a z dnia 28 stycznia 1956 r. w sprawie zmian w organizacji terenowej służby wodno-melioracyjnej 293

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

257 — nr 102 z dnia 22 lutego 1956 r. w sprawie środków niezbędnych dla podniesienia warunków pracy zakładów poprawczych i schronisk dla nieletnich 295

ZARZĄDZENIE

258 — Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej z dnia 25 lutego 1956 r. w sprawie ustalenia wykazu średnich szkół zawodowych (techników), których absolwenci podlegają przepisom ustawy o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych 296

256

UCHWAŁA Nr 59a RADY MINISTRÓW

z dnia 28 stycznia 1956 r.

w sprawie zmian w organizacji terenowej służby wodno-melioracyjnej.

W celu powierzenia radom narodowym sprawy konserwacji, eksploatacji i planowania robót wodno-melioracyjnych oraz usprawnienia organizacji terenowej służby wodno-melioracyjnej Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Służba wodno-melioracyjna, podległa Ministrowi Rolnictwa, wykonuje roboty wodno-melioracyjne (inwestycyjne, konserwacyjne i eksploatacyjne) w resorcie rolnictwa oraz inwestycyjne roboty wodno-melioracyjne w resorcie państwowych gospodarstw rolnych na zasadach ustalonych odrębnym zarządzeniem Ministra Rolnictwa i Ministra Państwowych Gospodarstw Rolnych za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

2. Przedsiębiorstwa robót wodno-melioracyjnych (§ 4) wykonują inwestycyjne roboty wodno-melioracyjne również dla innych resortów nie wymienionych w ust. 1 na zasadach ustalonych zarządzeniem Ministra Rolnictwa wydanym po porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 2. W powiatowych zarządach rolnictwa tworzy się z dniem 1 kwietnia 1956 r. stanowisko pracy „powiatowy inżynier do spraw melioracji i użytków zielonych”, do którego należą sprawy konserwacji i eksploatacji urządzeń wodno-melioracyjnych oraz pielęgnowania łąk i pastwisk.

§ 3. 1. Dotychczasowe zarządy melioracji wodnych w wojewódzkich zarządach rolnictwa przekształca się z dniem 1 kwietnia 1956 r. w zarządy melioracji i użytków zielonych, wchodzące w skład wojewódzkich zarządów rolnictwa.

2. Zarząd Wodnych Melioracji w Zarządzie Rolnictwa i Lasów Prezydium Rady Narodowej w m. st. Warszawie prze-

kształca się z dniem 1 kwietnia 1956 r. w stanowisko pracy „starszego inżyniera do spraw melioracji i użytków zielonych”.

3. Komórki wymienione w ust. 1 i 2 pełnią funkcje wynikające z obowiązku inwestora naczelnego w zakresie inwestycyjnych robót wodno-melioracyjnych oraz nadzorują prace komórek powiatowego inżyniera do spraw melioracji i użytków zielonych.

§ 4. 1. Zobowiązuje się Ministra Rolnictwa do powołania przedsiębiorstw robót wodno-melioracyjnych w ilości niezbędnej do wykonania zadań planu inwestycyjnego. Przedsiębiorstwa robót wodno-melioracyjnych podlegają Ministrowi Rolnictwa i działają na zasadach pełnego rozrachunku gospodarczego oraz rozliczają się z budżetem Państwa poprzez budżet centralny.

2. Do wykonywania robót konserwacyjnych i eksploatacyjnych oraz pielęgnowania łąk i pastwisk na dużych systemach wodno-melioracyjnych mogą być powołane przez prezydium wojewódzkich rad narodowych — w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa — przedsiębiorstwa konserwacji i eksploatacji urządzeń wodno-melioracyjnych. Przedsiębiorstwa konserwacji i eksploatacji urządzeń wodno-melioracyjnych podlegają bezpośrednio prezydium wojewódzkiej rady narodowej (wojewódzkiemu zarządowi rolnictwa) i są przedsiębiorstwami objętymi budżetem terenowym właściwej wojewódzkiej rady narodowej.

§ 5. Zobowiązuje się Ministra Rolnictwa w terminie dwutygodniowym do ustalenia w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Etatów zakresu zadań oraz organizacji

zarządów melioracji i użytków zielonych, powiatowego inżyniera do spraw melioracji i użytków zielonych oraz przedsiębiorstw wynienionych w § 4.

§ 6. Środki finansowe na wykonanie robót wodno-melioracyjnych, konserwację i eksploatację urządzeń wodno-melioracyjnych oraz pielęgnowanie łąk i pastwisk znajdują pokrycie w budżetach terenowych rad narodowych i innych zleceńodawców.

§ 7. Upoważnia się Ministra Rolnictwa do dokonania w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Prezesem Państwowej Komisji Etatów i Ministrem Finansów odpowiednich zmian w planie zatrudnienia jednostek organizacyjnych służby wodno-melioracyjnej, wynikających z reorganizacji przeprowadzonej na podstawie niniejszej uchwały. Jednocześnie upoważnia się Ministra Finansów i Prezesa Państwowej Komisji Etatów — każdego w jego zakresie działania — do:

- 1) przeniesienia odpowiedniej ilości etatów i funduszu płac z będących na rozrachunku gospodarczym rejonowych kierownictw robót wodno-melioracyjnych do budżetu terenowego (dział 1);
- 2) przeniesienia odpowiedniej ilości etatów i funduszu płac z zarządów wodnych melioracji (dział 10) do przedsiębiorstw robót wodno-melioracyjnych.

§ 8. 1. Zatwierdza się tabele stanowisk i stawek wynagrodzenia pracowników zarządów melioracji i użytków zielonych, stanowiące załączniki nr 1, 2 i 3.

2. Zatwierdza się wykaz stanowisk uprawniających pracowników zarządów melioracji i użytków zielonych w wojewódzkich zarządach rolnictwa oraz pracowników aparatu

starszego inżyniera do spraw melioracji i użytków zielonych w Zarządzie Rolnictwa i Lasów m. st. Warszawy do pobierania dodatku za staż pracy (załącznik nr 4).

§ 9. Minister Rolnictwa ustali w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Płac zasady wynagradzania pracowników:

- 1) przedsiębiorstw robót wodno-melioracyjnych,
- 2) przedsiębiorstw konserwacji i eksploatacji urządzeń wodno-melioracyjnych,
- 3) budów konserwacyjnych wodno-melioracyjnych oraz pracowników zatrudnionych przy eksploatacji urządzeń wodno-melioracyjnych według układu zbiorowego pracy dla robót drogowych, mostowych i wodnych oraz eksploatacji żwiru i kruszywa.

§ 10. Z dniem 1 kwietnia 1956 r. tracą moc:

- 1) uchwała nr 768 Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1951 r. w sprawie organizacji terenowej służby wodno-melioracyjnej,
- 2) ust. 16 pkt 3 lit. b) uchwały nr 101 Rady Ministrów z dnia 3 marca 1954 r. w sprawie utworzenia powiatowych i wojewódzkich zarządów rolnictwa (Monitor Polski Nr A-48, poz. 661);
- 3) ust. 7 pkt 3 i 4 oraz w części dotyczącej służby wodno-melioracyjnej ust. 10 uchwały nr 25 Rady Ministrów z dnia 15 stycznia 1955 r. w sprawie zmian organizacyjnych w zarządach rolnictwa (Monitor Polski Nr 11, poz. 123);
- 4) inne przepisy sprzeczne z niniejszą uchwałą.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załączniki do uchwały nr 59 Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1956 r. (poz. 256).

Załącznik nr 1.

TABELA STANOWISK I STAWEK WYNAGRODZENIA PERSONELU FACHOWEGO ZARZĄDÓW MELIORACJI I UŻYTKÓW ZIELONYCH W WOJEWÓDZKICH ZARZĄDACH ROLNICTWA

Lp.	Stanowisko	Wynagrodzenie miesięczne złotych		Lp.	Stanowisko	Wynagrodzenie miesięczne złotych	
		od	do			od	do
1.	Kierownik zarządu	1.450	— 1.770	5.	Radca do spraw wodno-prawnych	900	— 1.100
2.	Kierownik działu techniczno-produkcyjnego	1.100	— 1.330	6.	Starszy inspektor techniczny	900	— 1.100
3.	Starszy ekonomista do spraw planowania, zatrudnienia i płac	1.000	— 1.200	7.	Starszy referent zaopatrzenia	800	— 950
4.	Starszy inżynier	900	— 1.200	8.	Inspektor techniczny	750	— 885
				9.	Starszy referent techniczny	700	— 885

Załącznik nr 2.

TABELA STANOWISK I STAWEK WYNAGRODZENIA PERSONELU FACHOWEGO KOMÓRKI STARSZEGO INŻYNIERA DO SPRAW MELIORACJI I UŻYTKÓW ZIELONYCH W ZARZĄDZIE ROLNICTWA I LASÓW M. ST. WARSZAWY.

Lp.	Stanowisko	Wynagrodzenie miesięczne złotych	
		od	do
1.	Starszy inżynier	900	— 1.200
2.	Starszy ekonomista do spraw planowania, zatrudnienia i płac	900	— 1.150
3.	Radca do spraw wodno-prawnych	900	— 1.150

Załącznik nr 3.

TABELA STANOWISK PRACOWNIKÓW ADMINISTRACYJNYCH ZARZĄDÓW MELIORACJI I UŻYTKÓW ZIELONYCH W WOJEWÓDZKICH ZARZĄDACH ROLNICTWA.

Lp.	Stanowisko służbowe	Grupa uposażenia miesięcznego	Dodatek funkcyjny lub służbowy	Lp.	Stanowisko służbowe	Grupa uposażenia miesięcznego	Dodatek funkcyjny lub służbowy
1.	Starszy księgowy pełniący obowiązki głównego księgowego	VI — IV	5 — 4	3.	Starszy referent wodno-prawny	VII — V	b — a
2.	Starszy referent wodno-prawny z wyższym wykształceniem	VI — V	5	4.	Starszy referent zatrudnienia i płac, starszy planista	VII — V	b — a
				5.	Księgowy	VIII — VI	c — b

Załącznik nr 4.

WYKAZ STANOWISK UPRAWNIAJĄCYCH DO POBIERANIA DODATKÓW ZA STAŻ PRACY W ZARZĄDACH MELIORACJI I UŻYTKÓW ZIELONYCH W WOJEWÓDZKICH ZARZĄDACH ROLNICTWA I W KOMÓRCE STARSZEGO INŻYNIERA DO SPRAW MELIORACJI I UŻYTKÓW ZIELONYCH W ZARZĄDZIE ROLNICTWA I LASÓW M. ST. WARSZAWY

1. Kierownik zarządu
2. Kierownik działu techniczno-produkcyjnego
3. Starszy ekonomista do spraw planowania, zatrudnienia i płac
4. Starszy inżynier
5. Starszy inspektor techniczny
6. Inspektor techniczny
7. Starszy referent zaopatrzenia
8. Radca do spraw wodno-prawnych
9. Starszy referent techniczny.

257

UCHWAŁA Nr 102 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 22 lutego 1956 r.

w sprawie środków niezbędnych dla podniesienia warunków pracy zakładów poprawczych i schronisk dla nieletnich.

W celu usprawnienia i podniesienia na wyższy poziom pracy w zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich, zwanych dalej „zakładami”, Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Do pracy w zakładach należy kierować pracowników szczególnie doświadczonych i o wysokim poziomie moralnym. Na stanowiska wychowawcze należy dobierać nauczycieli z co najmniej trzyletnią praktyką pedagogiczną.

2. Zobowiązuje się Ministra Oświaty, Prezesa Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego i Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej, każdego w granicach swojej kompetencji, do kierowania do zakładów pracowników wymienionych w ust. 1, za zgodą zainteresowanych.

3. Minister Oświaty skieruje do zakładów w terminie do dnia 15 sierpnia 1956 r. jednorazowo 80 nauczycieli na stanowiska wychowawców. Skierowani powinni odpowiadać warunkom ust. 1.

§ 2. 1. Dyrektorom zakładów i kierownikom schronisk przyznaje się miesięczny dodatek za trudną pracę w wysokości od 35 do 50% zasadniczego uposażenia. Wysokość dodatku określa się w zależności od liczby wychowanków, dla których jest przeznaczony zakład lub schronisko.

2. Zastępcom dyrektorów zakładów oraz personelowi wychowawczemu w zakładach (kierownikom internatów, szkół,

świetlic i kwalifikowanym wychowawcom) przyznaje się miesięczny dodatek za trudną pracę w wysokości 35% zasadniczego uposażenia. Nauczycieli kwalifikowanych pełniących funkcje wychowawców obowiązuje wymiar godzin szkolnictwa podstawowego.

§ 3. 1. Rozciąga się uchwałę nr 549 Prezydium Rządu z dnia 9 lipca 1955 r. w sprawie zasad wynagradzania i premiowania pracowników zatrudnionych w warsztatach szkolnych szkół podległych Centralnemu Urzędowi Szkolenia Zawodowego na pracowników warsztatów zakładów podległych Ministrowi Sprawiedliwości.

2. Prezes Rady Ministrów na wniosek Ministra Sprawiedliwości rozciągnie na pracowników gospodarstw rolnych prowadzonych przez zakłady zarządzenie nr 141 Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1954 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej uchwały nr 1027 Prezydium Rządu z dnia 30 grudnia 1953 r. w sprawie poprawy organizacji pracy i warunków wynagrodzenia za pracę w państwowych gospodarstwach rolnych z odpowiednimi zmianami.

§ 4. 1. Pracownikom zatrudnionym w zakładach w pełnym wymiarze godzin przyznaje się prawo do korzystania z całodziennego wyżywienia według norm ustalonych dla wychowanków; pracownicy ci pokrywają 25% ustalonej stawki wyżywieniowej, pozostałe zaś 75% pokrywa się z kredytów budżetowych.